

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. Перник, 26.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

Членове: Диана Мл. Матеева

Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно
гражданско дело № 20221700500539 по описа за 2022 година

., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по повод депозирана от С.В. – Кмет на Община Перник въззивна жалба срещу Решение № 260171/18.02.2022г., постановено по гр. д. № 247/2021г. по описа на Районен съд – гр. Перник, с което съдът е осъдил Община – Перник да заплати на И. Л. Ц. – С. и А. С. С., лично и като управител на ЕТ „СААБ ЮЗЕД ПАРТС – А-С.“ сума в размер на 8745,73 лева, представляваща направени от тях разноски по изграждането на довеждащ водопровод и сградно водно отклонение за площадка за разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства с автосервиз и навес в УПИ ***, кв. ***, по плана на гр. ***, кв. „****“, местност „****“, имот с идентификатор 55871.634.2 по КККР на гр. Перник, ведно със лихва за забава, считано от подаването на исковата молба – 22.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Със същото съдебно решение, първоинстанционния съд е осъдил Община Перник да заплати на И. Л. Ц. – С. и А. С. С., лично и като управител на ЕТ „СААБ ЮЗЕД ПАРТС – А-С.“ сумата от 1360,00 лева, представляваща направените по делото разноски.

С въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и постановено при нарушение на материалните и процесуални норми на закона. Твърди се, че приетия от съда извод, че в случая е изграден довеждащ

водопровод, който е станал собственост на Община Перник не съответства на представените писмени доказателства по делото. Обръща се внимание на обстоятелството, че за изграждане на довеждащ водопровод не е издавано разрешение за строеж, което сочи, че същия е незаконно изграден. В заключение се излагат съображения за нищожност на обжалвания съдебен акт, доколкото с последния първоинстанционния съд е осъдил Община Перник да заплати на И. Л. Ц. – С. и А. С. С., лично и като управител на ЕТ „СААБ ЮЗЕД ПАРТС – А-С.“ процесната сума, без да е ясно от кой от двамата ищеца е изграден процесния водопровод. С тези съображения се иска отмяната на обжалвания съдебен акт и присъждане на сторените в двете производства – първоинстанционно и въззивно, разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна не е изразила становище по депозираната въззивна жалба.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При служебната проверка на основание чл. 269 от ГПК се констатира, че решението е валидно - постановено е в рамките на правораздавателната компетентност на съдилищата по граждански дела, и допустимо – съдът се е произнесъл по иск, с който е бил сезиран – по предмета на делото, правилно изведен въз основа на въведените от ищеца твърдения и заявления петитум. Правилно е дадена материално – правната квалификация на иска. Налице са всички положителни и липсват отрицателни процесуални предпоставки за постановяване на решението.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата.

Настоящата инстанция, като съобрази доводите на страните, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 12 от ГПК, и предвид релевираните в жалбата въззивни основания, прие за установено от фактическа страна следното:

Пред Районен съд – гр. Перник е била депозирана искова молба от И. Л. Ц. – С. и А. С. С., лично и като управител на ЕТ „СААБ ЮЗЕД ПАРТС – А. С.“, ЕИК: 113593594, и двамата с адрес: *** срещу Община Перник, с която се иска ответника да заплати на ищите сума в размер на 8745,73 лева, представляваща направени от тях разноски по изграждане на довеждащ водопровод и сградно водно отклонение, ведно със законната лихва за забава върху сумата от 8 745,73 лева, както и направените съдебни разноски.

В исковата молба ищите са посочили, че същите са съсобственици на ПИ с идентификатор 55871.634.2 с площ от 3656 кв. м., м. ***, кв. „****“ по плана на гр. ***, урбанизирана територия. Изяснили са, че имота използват като площадка за разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства с автосервиз и навес, съгласно удостоверение за въвеждане в експлоатация и след промяна предназначението на имота. Поради необходимост от захранването на обекта с вода и поради липсата на изграден водопровод в местността, ищите изградили довеждащ водопровод и сградно водопроводно отклонение, при спазване законовите изисквания

за това. Ищците твърдят, че извършеният от тях строеж – довеждащ водопровод по смисъла на чл. 64 ал. 3 от ЗУТ е задължение на съответната Община, ищците считат, че ответната община дължи обезщетение до размера на обогатяването си. Изложили са твърдения относно претендираната сума, като са изяснили като общ сбор на какви СМР е формирана същата. Обърнали са внимание на това, че не е налице хипотезата на чл. 61 ал. 3 от ЗЗД, тъй като Община Перник не се е противопоставила на извършването на работата, а напротив – съдействала е на същата като субект в хода на административната процедура по издаване на разрешение за строеж и установяването на годността за ползване.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от Община – Перник, с която предявения иск е оспорен, като предявен срещу ненадлежен ответник. В писмения отговор е посочено, че надлежен ответник в процеса е единствено „ВиК“ ООД - Перник, което е оператор на ВиК мрежата на територията на Община Перник. Посочено е още, че съгласно сключен договор за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги, сключен между Асоциация по ВиК на обособената територия, обслужвана от „ВиК“ ООД – Перник и именно „ВиК“ ООД – Перник има задължение да инвестира в публичните активи. В този смисъл, всяко ново изграждане на ВиК системата в гр. Перник е в тежест на оператора, съгласно чл. 7 от Договора за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги. Ответникът сочи, че съгласно чл. 64 ал. 3 от ЗУТ проводите и съоръженията на техническата инфраструктура се изграждат, поддържат и ремонтират от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго. В случая, съгласно сключения Договор за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги, задължение за изграждане и поддръжка на ВиК системата на територията на Община Перник има „ВиК“ ООД – Перник. Соочи още, че Община Перник няма задължение да изгражда водопроводни сградни отклонения, които захранват отделни потребители на ВиК услуги. Съгласно издаденото Разрешение за строеж № 27/2016г. е изградено сградно водопроводно отклонение, а не уличен водопровод.

От представеното от страна на ищеца Разрешение за строеж № ***, издадено от Община Перник се установява, че на И. Л. Ц. – С. и А. С. С., в качеството им на възложители, е разрешено да извършат строителство на обект: „Площадка за разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/ с автосервиз и навес“, като е посочено, че строежът е Пета категория, съгласно чл. 10 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1/2003г., съгласно комбинирана скица и одобрен инвестиционен проект от 09.02.2016г. по части: АРХ.; ПБЗ; КОНСТР.; Г.дезия; ЕЛ; ВиК; ВиК – сградно водопроводно отклонение. Посочено е още, че разрешението за строеж се издава на основание чл. 148 ал. 2 от ЗУТ.

От приетото по делото Разрешително за разкопаване № ***, издадено от Община Перник, се установява, че на ищите е дадено разрешение за разкопаване на асфалтова/бетонна настилка и разкопаване на неблагоустроени площи, като са посочени и задълженията на възложителя – А. С. и И. С. и на изпълнителя – „ЧАКС“ ООД.

По делото е представен Констативен акт от 08.11.2016г., от който се установява, че извършеният строеж – довеждащ водопровод, съответства на строителните книжа и не са допуснати отклонения.

На *** между „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Перник и А. С. С. е сключен Договор № ***, отнасящ се за обект „автосервиз“, находящ се в ***.

На 10.09.2019г. е издадено Удостоверение № *** за въвеждане в експлоатация на строеж „площадка за разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/, с автосервиз и навес“, находящ се в кв. ***, УПИ *** по плана на гр. ***, кв. „****“, м-т „****“ и с административен адрес: ***.

По делото е приет Договор за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги, сключен на 11.03.2016г. между „Асоциация по ВиК на обособената територия, обслужвана от „Водоснабдяване и канализация“ ООД гр. Перник, ЕИК: 176268361 и „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Перник, съгласно който публичните активи, намиращи се в обособената територия се предават на Оператора („ВиК“ – Перник) за стопанисване, поддръжка и управление. От чл. 1 на Договора се установява, че под „активи“ следва да се разбира движими и недвижими (например водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения, пречиствателни станции и др.), публична или частна собственост, които са предоставени на Оператора за стопанисване, поддържане и експлоатация по силата на Договора или са придобити или ползвани от Оператора на друго правно или фактическо основание. В чл. 2 от Договора е уговорено, че със същия АВиК възлага на Оператора („ВиК“ – Перник) да стопанисва, поддържа и експлоатира Публичните активи.

Изслушана пред районния съд е съдебно-техническа експертиза, от която се установява, че с издаденото Разрешение за строеж на ищците, се разрешава строителството на обект: „Площадка за разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/ с автосервиз и навес“ в УПИ ***, кв. *** по плана на гр. ***– кв. „****“. Одобрен е бил инвестиционен проект за подобект: „Довеждащ водопровод и сградно водопроводно отклонение“, като подобект на горепосочения обект. Вещото лице е установило, че е изграден довеждащ водопровод и сградно водопроводно отклонение за водоснабдяване на процесния недвижим имот, като същия захранва само един потребител – площадката за разкомплектоване на излезли от употреба МПС, собственост на ищците. За изграждането на този инфраструктурен обект не е налице сключен договор между Община Перник и ищците. В съдебно заседание вещото лице е допълнило, че по отношение на довеждащия водопровод не е налице отделна строителна документация, доколкото такава има за целия обект, част от който е и самия довеждащ водопровод. Поради и това в документа за въвеждане в експлоатация не е фиксиран изрично довеждащия водопровод, тъй като се явява подобект. Вещото лице е посочило още, че ищците нямат договор с ответната Община за изграждане на инфраструктурен обект, имат такъв с трета фирма, която го е изградила.

При така установените факти от фактическата страна на спора, съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗЗД.

Не се спори между страните, а и се установява от приетия по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **, том *, рег. № ***, дело

№ 698 от 2008г. на нотариус Н.З., с район на действие РС – ***, че ищите са собственици на процесния недвижим имот, а именно: ПИ с идентификатор 55871.634.2 с площ от 3656 кв. м., м. ***, кв. „****“ по плана на гр. ***.

Не е спорно и обстоятелството, че от страна на ищите, чрез трето лице – „ЧАКС“ ООД – Перник, са изградили довеждащ водопровод и сградно водопроводно отклонение за водоснабдяване на УПИ ***, кв. *** по плана на гр. ***– кв. ***. Това обстоятелство се установява както от приетите по делото писмени доказателства, така и от изслушаната съдебно-техническа експертиза. От заключението на последната се установява, че ищите са изградили довеждащ водопровод с дължина от 317 метра, като строителството е извършено по западния банкет на второстепенна улица, представляваща поземлен имот с идентификатор 55871.507.550, област ***, община ***, гр. ***, ***, вид собственост: Общинска публична, вид територия: Урбанизирана. От приетата съдебно-техническа експертиза се установява още, че общата стойност на направените разходи за изпълнението на подобект: „Довеждащ водопровод и сградно водопроводно отклонение“ е в размер на 8 731,97 лева. Установено е, че в тази стойност не са включени разходите, направени за сградно водопроводно отклонение за водоснабдяване на УПИ ***, кв. „****“, гр. ***.

Основното възражение, релевирано във въззивната жалба се заключава в това, че Община Перник не е станала собственик на процесния довеждащ водопровод, не се е обогатила във връзка със същия, респ. същата не е пасивно легитимирана да отговаря по предявения иск.

За да приеме, че ищите са доказали исковите си претенции в условията на пълно и главно доказване, първоинстанционния съд е приел, че след изграждането на довеждащия водопровод последният е станал собственост на Община – Перник.

Настоящия съдебен състав споделя напълно този извод, като съображенията за това са следните:

В зависимост от това, дали предприелият чуждата работа е бил лично заинтересован от нея или не е имал интерес, той се обезщетява по правилата за неоснователното обогатяване или за воденето на чужда работа без натоварване. Във всеки случай обаче обезщетението дължи този, чиято работа е изпълнена. Когато става въпрос за съоръжения на техническата инфраструктура в урбанизирани територии, чл.64 ал.3 от ЗУТ предвижда, че те се изграждат от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго. Законодателят е предвидил различни субекти, задължени за изграждане на съоръженията, но това не означава, че всеки от тези субекти е отговорен за изграждането на всички съоръжения в републиката. Логиката е, че когато са разположени в държавна собственост или касаят държавни обекти, съоръженията на техническата инфраструктура трябва да бъдат изградени от държавата и са нейна собственост; когато се намират в общинска собственост или касаят общински обекти, тези съоръжения трябва да бъдат изградени от общината и остават нейна собственост; експлоатационните дружества трябва изградят тези обекти, които са необходими за изпълнение на нормативно възложени им функции и които впоследствие ще останат в тяхна собственост. Когато трето лице финансира изграждането на съоръжения на техническата инфраструктура в свой интерес, то предприема чужда работа и трябва да бъде обезщетено по правилата на чл.61 ал.2 или 3 от ЗЗД или по чл.62 от ЗЗД. Задължено да плати обезщетението лице е това, чиято работа е изпълнена. Ако третото лице е изградило елементи на техническа инфраструктура, които по силата на закона

стават държавна собственост, то може да претендира обезщетение от държавата, но не и от общините или експлоатационните дружества. Съответно това важи и ако третото лице е извършило строителство на общински съоръжения – именно общината трябва да го обезщети за разходите по извършване на работата; претенцията не може да бъде насочена към другите визирани в чл.66 ал.3 от ЗУТ субекти. В настоящия случай от страна на ищците е извършено строителство на общинско съоръжение, поради което Община Перник следва да ги обезщети за разходите по извършване на работата.

Изградения довеждащ водопровод представлява елемент от мрежите по чл.83 от ЗУТ и трябва да бъдат изградени от Общината, защото тя се явява техен собственик. Законът за водите постановява, че са публична общинска собственост водностопанските системи и съоръжения на територията на общината с изключение на тези, които са включени в имуществото на търговски дружества различни от ВиК операторите с държавно и/или общинско участие в капитала или на сдружения за напояване и които се изграждат със средства или с кредити на търговските дружества или на сдруженията за напояване. По делото не са ангажирани доказателства, които да сочат, че процесното водопроводно отклонение е включено в имуществото на търговско дружество (в случая такова би било „Водоснабдяване и канализация“ ООД Перник), т.е. то се явява публична общинска собственост по смисъла на чл.19 ал. 1 т.4 б. „а“ от Закона за водите . Общината е била длъжна да го изгради, съгласно чл.64 ал.3 от ЗУТ. Доколкото това е сторено от ищците с техни средства, те имат вземане срещу общината по чл.61 ал.2 от ЗЗД, Изграждането на такива съоръжения в населените места е винаги за сметка на общината, която остава техен собственик. Поради това предявения иск се явява основателен.

Досежно останалите релевирани в жалбата възражения - за незаконност на изграденото съоръжение и за неяснота относно това кой точно е изградил съоръжението, съдът намира, че същите не следва да бъдат разглеждани, доколкото са заявени за първи път пред въззивната инстанция (чл. 266 ГПК).

Доколкото правните изводи на двете инстанции съвпадат, въззивният съд счита, че липсват отменителни основания и въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното решение на Районен съд – Перник - потвърдено.

По отговорността за разноски:

С оглед резултата от обжалването и оставянето без уважение на въззивната жалба, на основание чл. 273 вр. с чл.78, ал.3 от ГПК на въззиваемата страна се дължат направените в хода на въззивното производство разноски. Същата претендира и е доказала такива в размер на 800 лева, поради което следва да ѝ бъдат присъдени.

Предвид изхода на делото, въззивния жалбоподател няма право на разноски.

С оглед размера на иска, въззивното решение подлежи на касационно обжалване.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260171/18.02.2022г., постановено по гр. д. № 247/2021г. по описа на Районен съд – гр. Перник.

ОСЪЖДА Община Перник, с ЕИК: 000386751 с адрес: гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски” № 1А, представлявана от кмета на общината, **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Л. Ц. – С. и А. С. С., и двамата с адрес: *** сумата от 800,00 лева, представляваща направени във въззивното производство разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____